

Budoreisverslag Japan

Maandag 30 oktober 2006 vertrekken wij met het Belgisch Nationaal Karateteam onder leiding van team captain Stephane Castrique Sensei naar Japan. Het team neemt deel aan het WK-karate SKI (Shotokan Karate International). Wij mogen mee als supporter. De vlucht (Brussel - Londen - Narita Airport Tokyo) verloopt voorspoedig en vanwege het tijdsverschil van 8 uur is het voor ons al snel dinsdag. Vanaf het vliegveld is het een kleine twee uur rijden met de bus. Rond 14.00 uur komen we aan bij de Ryokan Kangetsu. De kamers zijn klein, geen stoelen maar dunne zitkussentjes en een lage tafel. Ons bed zonder poten of lattenbodem, oftewel alleen de futon op de grond met een donsdekbed. Er staat gekookt water gereed die we gebruiken voor onze eerste ervaring met de Japanse groene thee. Na de lange reis is het heerlijk ontspannen in een onsen (Japans bad), met héél erg heet water.

De eerste avond in Tokyo wordt er één om nooit te vergeten, omdat onze Sensei Roy Soentjens (Branche chief van België) voor ons een uitnodiging heeft geregeld om kobujutsu te trainen bij Inoue Hanshi. Samen met zijn vrouw nemen we de trein. Ruim een uur later staan we voor de ingang van de Honbu Dojo Tokyo. We trekken net onze schoenen uit of Inoue Hanshi komt binnen. We worden hartelijk ontvangen met groene thee. Steeds meer leerlingen van Inoue Hanshi komen binnen. Een onbeschrijflijk gevoel bekruipt je. Een droom om te kunnen/mogen trainen in Japan bij een grootmeester gaat op de eerste avond in Japan al werkelijkheid worden. Eenmaal in de dojo worden we voorgesteld aan de leerlingen. We trainen met de bo (kihon, ippon-kumite, 15-basic, kata Shuji-no-kon-sho en Sakugawa-no-kon-sho), sai (kihon, ippon-kumite, kata Tsukenshitahaku) en tekko (kihon, kata Maezato). Het is een geweldige ervaring om met de Japanners te trainen. Kumite beoefenen tegenover Inoue Hanshi is een overdonderende gewaarwording. Na twee uur is de training voorbij en worden we uitgenodigd door Inoue Hanshi om met enkele van zijn leerlingen te gaan dineren in een chique Sushi restaurant. We worden wederom verwelkomd en er wordt geproost "kampai". We krijgen diverse sushi's en de hapjes bleven maar komen. Het eten was geweldig en de warme sake smaakte naar meer. Na het eten worden er cadeautjes overhandigd. Moe maar voldaan keren we laat terug in de Ryokan wetende dat je een zeer speciale avond achter de rug hebt.



De volgende ochtend genieten we van een heerlijk echt Japans ontbijt. In de voormiddag gaan we wederom trainen in de Honbu Dojo. De training (bo en sai) wordt gevolgd door een tiental budoka's van de Belgische delegatie. Ook nu is het een prachtige ervaring om in de Honbu Dojo te trainen.



Vrijdag 3 november is het de Dag van de Cultuur. In heel Japan zijn er deze dag diverse manifestaties te bewonderen. Wij hebben gekozen om de hele dag in het Yoyogi-park te verblijven. In het park worden verschillende krijgskunsten gedemonstreerd. Van Inoue Hanshi hebben we te horen gekregen dat een aantal van zijn leerlingen een demonstratie kobujutsu zullen verzorgen. Naast de demo kobujutsu zien we Aikido, Iaido, Samoerai te paard die ondertussen ook pijl en boog schieten en andere disciplines, te veel om op te noemen. Voor ons is het een zeer geslaagde dag.

Dan volgt het eerste weekend in Tokyo. Deze wordt geheel gevuld met de WK-SKI of te wel wij gaan onze zuiderburen aanmoedigen (en natuurlijk ook Nederland). Het is geweldig om als karateka dit te mogen bijwonen. Mooie kata's zowel individueel als team en geweldige kumites. Zeer overweldigend is wel de openingsceremonie geweest met ruim duizend kinderen die leuke demonstraties gaven. Op de zondagavond was er een Sayonara-party voor de deelnemers en supporters. Hier zijn tevens aanwezig Kanazawa Kancho en Murakami Sensei.

Na de eerste week in Tokyo te hebben doorgebracht gaan we de tweede week meerdere excursies maken buiten Tokyo. Vandaag (maandag) gaan we naar Kamakura. Bij de tempel Engaku-ji gaan we als Shotokan karateka's eerst op zoek naar het graf van Funakoshi Sensei. We brengen een bezoek aan de grote Boeddha (Daibutsu, een boeddhabeeld van 13,5 meter hoog) en de Hase-dera tempel.

We worden dinsdagochtend wakker door de wind en regen. Vandaag vertrekken we met de bus naar Shimizu. In Shimizu worden we ontvangen door Shingai Shihan. Helaas ligt Mount Fuji onzichtbaar in de wolken. Voor de lunch bezichtigen we de zeer mooie tempel Kuno-zan Toshogu. Ondertussen trekt een stevige wind het wolkendek open. Na de lunch rijden we naar ons hotel Nippondaira. Een ontlading voltrekt zich in de bus als we in de verte Mount Fuji zien liggen met zijn typisch besneeuwde top. Ons hotel is zeer luxe en vanuit onze kamer hebben we uitzicht op Mount Fuji. Mooier kun je het niet krijgen. Ook deze middag volgen we een training. Wij trainen onder leiding van Shingai Shihan en Okawa Shihan een half uur karate voornamelijk basistechnieken en 1½ uur kobujutsu alleen met de bo. Tot onze verrassing is Inoue Hanshi ook aanwezig. De avond wordt gevuld met een party georganiseerd door Shingai Shihan. We worden flink verwend met allerlei hapjes. Er is een muziekgroep aanwezig die traditionele muziek en dans van het eiland Okinawa ten gehore brengt. Ze laten ook enkele demo's zien van het kobujutsu. Na afloop vertelt Shingai Shihan dat het leerlingen van hem zijn. We realiseren dat we op een zeer bijzondere manier door Shingai Shihan ontvangen zijn.



Als we de volgende ochtend vroeg op zijn kijken we eerst naar buiten. De ochtendzon schijnt al op Mount Fuji. Alvorens we terugrijden naar Tokyo gaan we deze ochtend een sessie meemaken van zen-meditatie in de tempel Seikenji in Shimizu.

De donderdag wordt gevuld met een tocht naar Nikko. We bezichtigen de tempel Toshogu. Na de lunch gaan we naar Edo-wonderland, een park geheel in de stijl hoe Japan er vroeger uitzag. Shoppend in Tokyo brengen we de vrijdag door nadat we eerst vroeg in de ochtend naar de vismarkt zijn geweest. In ons laatste weekend reizen we naar Chichibu waar we ontvangen worden door Murakami Sensei die ons in de middag een karatetraining geeft. In de avond hebben we onze laatste party waarbij we allemaal gekleed zijn in een yukata. Helaas vliegen de dagen voorbij en voor we het weten zitten we na twee weken Japan alweer in Nederland echter wel met een enorme ervaring rijker.

Tot slot willen we Stephane Castrique Sensei en zijn vrouw Kazuyo Takase bedanken voor alle inspanningen voor de reis en Roy Soentjens Sensei voor de uitnodigingen om kobujutsu te kunnen trainen in de Honbu dojo in Tokyo. Dōmo arigatō gozaimasu.

Budogroeten van Peter Wilders & Angelique Smits